

ter me obiskal, želeč iskrenega razgovora z menoj. Ali vi ste prišli najbrže preiskavat, vi ste podobni sodnijskemu zasledovatelju, vi ste inkvizitor. Ni li res tako?

„Nu, nu, zadeli ste. Po poti v Moskvo, kamor spešim radi nujnega dela, sem ukrenil k vam, ovinek ni velik. Od vas terjam odgovor, obračun o vašem dvajsetletnem molčanju. Vi pomnite, odpravljajoč se iz K. sem vas pustil neoženjenega zaničevalca sleherne radosti in vsake zaljubljenosti. Vi ste cenili samo le občevanje s svojimi rojaki, vi ste želeli seznaniti jih z Rusijo, z njenim bistvom, njeno kulturo in literaturo. Le v vzajemnosti vseslovanskega duhovnega življenja, v zblizenju jezikov in literatur slovanskih, v združenju duhovnega bitja Slovanov ste videli in čutili obrambo in spasenje svojega naroda pred pogoltnenjem od tujih narodov. Vaš narod požira z ene strani italijanščina, z druge strani germanizacija. „Novice“ so bivale polne vaših dopisov. Vaša delavnost je kipela, je bila polna navdušenosti, ognja, vere v možnost uresničenja in dovršenja vašega ideala. Zapustil sem vas v svesti, da ostanete verni samemu sebi. Midva nisva pošiljala posetnic drug drugemu o praznikih, marveč dolga, navdušena pisma. Naenkrat sem prejel vaše poročilo o vaši ženitvi, potem o nekakih „mičnih večerih“ in glej — eno otožno, preotožno pismo — in vse je končano, pesem je speta, ni z eno jedino besedico niste več odgovorili in — kakor sedaj vidim, prestrigli ste tudi nit občevanja z „Novicami“, s svojimi rojaki. Govorite, dajte odgovor, kaj to pomeni? Vi ste v nemar pustili tudi nas, svoje nove sosede in rojake. Spominjate se, da sem se, čitajoč pri vas „Novice“, naučil vašega jezika, z vašo pomočjo sem prevel izvrstne, čarokrasne sonete vašega Prešerna, ne malo tudi iz Vodnikovih pesmij. Spominjate se njegovega izreka: „Ne hčere, ne sina po meni ne bo, Dovolj je spomina, me pesmi pojo“ — in vašo parodijo: Potomstva in pesmij po meni ne bo, dar Muze ni dan mi plen ženski je zlo“.

Dovolj bodi Boris Vladimirovič. Kar imate sami, pripisujete drugemu. Vi prenapeto sodite o vsem, posebno o parodiji, o kateri sam sem že davno pozabil. Izmisлил sem jo, ker sem vas hotel razveseliti, radi smeha, in vi ste se takrat res smejali, a sedaj se silite „iz komarja delate slona“.

„In vi, Nikifor Nikolajevič, napisavši tak izrek, ste se vendar dali vzeti v plen. In potomstvo vaše, kakor morem soditi po vaši opravi, ni maloštevilno. Vrnite se k peresu. To bo dobro, celilno zdravilo, ono ozdravlja od občutljivosti, od klavrnosti in otožnosti, katera vas je objela pod imenom influence. Pustite se zopet razvneti ognju navdušenosti za vzajemnost in časnikarstvo. Veliko je tega, o čem bi lahko pisali, kaj bi tolmačili. Kako sodijo pri vas o uličnem šumu naše mladine, o naših političnih umorih, o naših re-

formah? Po čem sodijo, ako nimajo zanesljivih poročil razun iz motnih časopisov. Kajti kdor dela in nabira pri nas morilce in ubijalce, taisti razliva po evropejskem časopisju strup kovane laži. To so novci iz rok naših in vaših vragov. Le-to bi bilo treba tolmačiti. Vi čitate „Rusko Slovo“. O čem ono zopet vzdihuje, kakor drugi njemu podobni lističi? Preteklo leto mi je ono prišlo dvakrat, trikrat v roke. Bože moj, s čim je ono vprašalo svoje čitatelje! „Proč z mrtvaščino! Proč s starimi jeziki!“ „Dajte našim otrokom zdrave hrane!“ In dali so jim na eno leto dobršen kos nemškega, francoskega in angleškega jezika s polivko iz kebrov, metuljev in muh. Stare jezike so izbacali iz nižjih razredov gimnazij in mučili so šolarčke z vsemi možnimi stvarmi, samo ne s tem, kar bi jih delalo umnejše. Medtem so se menili v komisijah, izmišljavali so nove članke šolskih metod, pisali so cele vrste poročil, dokladov, šolskih zakonov in pravil. Pred velikim postom meseca sušca je bilo vse gotovo in predloženo, da bi „Gosudarstvennij Sovet“ mogel uzakoniti kebrovo šolsko metodo do pričetka novega šolskega leta. Vender modri vladar je sprevidel, da ta metoda ni sposobna razvijati umstvene sile mladeničev. Ministru, ki je bil ministrom celo leto, en mesec in štiri dni, je bilo ukazano, „podati prošnjo za odpust radi bolezni“. Novi minister je učeni mož, jezikoslovec, magister in doktor latinske slovesnosti. Kako bode dalje, nam bo pokazala bližnja bodočnost. Sedaj moramo samo opazovati, da on ne izdaja „ukazov“, kakoršne je razpošiljal ravnateljem vojak Vanovski. On gre po stopinjah humanista grofa Tolstega in profesora Bogolepova, ubitega od nihilistov. Tudi se ni bati, da bi on dremal na ministrskem sedežu, kakor je dremal debeli Armen, novopečeni grof Deljanov, malodane dvoje desetletij. Ni-li on zazibal tudi vas, Nikifor Nikolajevič? Zanimivo se je ujemalo vaše molčanje z njegovo zaspanostjo. On je sprejel grofstvo za spanje; se ne nadejate li vi za 20letno molčanje prijeti tudi kak viteški red!“

S sarkazmom se hočete posloviti Boris Vladimirovič!?

„Prijatelj, zamerljivost ni čednost, bodite pokojni. Z Bogom — parovoz žvižga“.

— Osebnosti. Župan gospod Hribar je nastopil desetdneven dopust. Tajnik tobačne tovarne v Ljubljani, gosp. Moric Topolanski, je imenovan inspektorjem — Okrajni glavar v Ljubljani, gosp. Rudolf grof Margheri, ter ministerjalni tajnik v ministrstvu notranjih del, gospod Gustav Kulavics, sta imenovana za deželnovladna svetnika v Ljubljani. Gosp. grof Margheri ostane še nadalje lokalni komisar za agrarne operacije. — Pri deželni vladi službujoči okrajni glavar, gosp. Markvart baron Schönberger, je poklican na službovanje v ministrstvo notranjih del. — Poštnim asistentom

v Tržiču je imenovan mornarični podčastnik Matija Svetlič. — Poštar II. razreda v Mojstrani je postal Fran Prettner, dosedaj poštni manipulacijski diurnist v Opatiji.

— **Instalacija novega prošta.** Novi ljubljanski prošt gosp. Ivan Kulavic je bil v nedeljo ob 11. uri dopoldne v stolni cerkvi slovesno umeščen na svoje novo mesto.

— **Slavnost domobranskega polka.** Ljubljanski domobranski polk je v nedeljo praznoval dekoriranje stotnika gosp. Ivana Kramaršiča, kateri je dobil vojaško zaslužno svetinjo na rudečem traku.

— **Člani slovenske drame v Ljubljani** prirede tekom počitnic po deželi gledališke predstave, h katerim so bili povabljeni od raznih društev in čitalnic.

— **Pričetek pouka in počitnic na ljudskih šolah.** Deželni šolski svet kranjski je v zadnjem času izdal več odredb glede pričetka pouka in malih počitnic. Tako se določa, da se mora pouk pričeti takoj prvi dan šolskega leta in mora biti že prej pripravljeno vse potrebno. Božične počitnice se omeje samo na 24., 25. in 26. decembra; v dnevih, ob katerih se učenci udeležijo procesije sv. Marka, prošnjih procesij, dan sv. Alojzija, dalje ob misijonskih in lokalnih slavnostih, se pouk ne sme opustiti. Na dan, ki je določen za prejem sv. zakramentov, so prosti pouka samo učenci onih razredov, ki so že bili pri prvi spovedi. Dalje odpade dosedaj prosti semanji dan na deželi. Nasprotno pa še ostane pouka prost pustni torek popoldne, pepelnica in dan vseh vernih duš.

— **Živinozdravniška predavanja v ljubljanski okolici** se vrše letos naslednje dni: v Borovnici dne 13. julija, na Dobrovi 20. julija, na Brezovici 27. julija in v Šmartnem pod Šmarno goro 3. avgusta.

— **Štrajk v Ljubljani.** Sedaj je tudi stavka Mathianovih mizarjev za delavce povsem ugodno končana. Tvrdba jim je dovolila 10 kr. poboljšanja plače za moža na dan, in sicer precej. S temi pogoji so delavci zadovoljni in so se tudi vrnili na delo. Tako so sedaj vse ljubljanske stavke končane in „štrajkfiber“ je polagoma odnehal.

— **Tujci v Ljubljani.** Meseca maja letošnjega leta je obiskalo Ljubljano 1950 tujcev, 500 več nego prejšnji mesec.

— **Letoviščarjev** je pa letos manj v našem mestu nego lani, in tudi ni upanja, da bi se doseglo lansko število, ker jih odganja — pomanjkanje stanovanj in nad vse kričeča draginja. Zato se bodo nastanili po gorenjskih mestih in Notranjskem.

— **V Ameriko** se je odpeljalo v ponedeljek zvečer z južnega kolodvora 47 oseb. Policija je prijela nekega agenta, ki je hotel nekega, vojaški dolžnosti še podvrženega fanta odpraviti v Ameriko.

— **Semenj v Ljubljani.** Na ponedeljski semenj je bilo prignanih 880 konj in volov, 295 krav in 84 telet, skupaj 1259 glav. Kupčija je bila v kljub slabemu vremenu dosti povoljna, posebno za govejo živino, ker so prišli kupci tudi iz Morave.

— **Sarajevski Slovenci** naznanjajo rojakom v domovini, ki bi mogoče potovali skozi Sarajevo, da ima „Slovensko omizje“ sedaj svojo posebno sobo v novih prostorih Čitalnice hrvatskega pevskega društva „Trebević“ v Terezija ulici št. 69. nasproti mestnih gasilcev.

— **Umrl** je v Ljubljani 39 let star gospod Alojzij Hirschal, računski revident pri c. kr. finančnem ravnateljstvu. Pokojnik je bil vesten uradnik in odkritosrčen prijatelj. N. v m. p.!

— **Toča,** debela kakor orehi, je padala v vaseh Harije in Soze v trnovski občini ter uničila ves pridelek. V podgrajski županiji v Istri so vasi Pavelca, Starod, Sabonje, Studena-gora močno prizadete. Ljudje kosijo potolčeno žito za klajo. Ubogi kmet!

— **S tira** je skočil 8. t. m. prvi večerni vlak zunaj postaje Podnart. Zdrknil je pravzaprav le en voz I. razreda

sredi vlaka, v katerem je sedel samo gosp. ravnatelj in okrajni šolski nadzornik Žumer, vendar se tudi njemu ni nič hudega zgodilo. Vlak je imel vsled tega skoraj dve uri zamude.

— **Samomori v Ljubljani.** Zadnjo soboto popoldne se je v svojem stanovanju v Kolodvorskih ulicah št. 22 na postelji ustrelil kurjač na južni železnici Josip Breu. — Na grobu svoje žene se je ustrelil v torek ob 7. uri na pokopališču pri sv. Krištofu ravnatelj tovarne na Fužinah, Josip Diewok. Prenočeval je v hotelu „pri južnem kolodvoru“. Ob pol 7. uri je odšel in še naročil, da se mu soba do popoldne rezervira. Iz hotela je šel naravnost na pokopališče in izvršil samomor. Ustrelil se je v sence in je bil takoj mrtev. Samomor je izvršil najbrže zaradi dolgov in pa zaradi tega, ker bi bil s 15. junijem odpuščen iz službe. — Pod vrhniški vlak je skočil v torek ob polu 1. uri popoldne na železniškem prelazu na cesti proti tivolskemu gradu 74 let stari drvar Jakob Krušič iz Zadvora, občina Dobrunje. Glavo mu je skoraj popolnoma odtrgal od života in roke mu je polomil. Vlak ga je vlekel le nekaj korakov za seboj, potem pa se precej ustavil. Bilo je prepozno. Truplo so prenesli v mrtvašnico k sv. Krištofu.

— **Obsodba na smrt.** Porotno sodišče v Novem mestu je v soboto po dva dni trajajoči obravnavi obsodilo kajžarico Heleno Rajk iz Spodnjega Suhedola na smrt na vešalah. Obsojena Rajk je umorila svojo taššo.

— **Požar na Igu.** Piše se nam z Iga: Dne 7. junija zvečer ob 8. uri je buknil v sredi vasi Studenec požar. Gorela sta poda Antona Glavana št. 37 in Urše Štrukelj št. 58. Nevarnost je bila velika, ker leže ti objekti v sredi vasi blizu farne cerkve. Delalo se je z vsem naporom skozi tri ure, da se je požar omejil na goreča predmeta. Poleg domačinov, ki so neutrudno pomagali gasiti, prihiteli so s svojimi brizgalnicami sosesčani. Domače gasilno društvo je ostalo do 4. ure zjutraj na pogorišču, da se je vse do dobra pogasilo. Pogoreli so bili zavarovani pri graški vzajemni banki. Kakor se sumi, bil je ogenj od zlobne roke provzroččen. Že prej po 6. uri začelo je goreti v hlevu posestnika Hitejca št. 28, pa je bil ogenj v kali zaduščen. V največji nevarnosti je bilo gospodarsko poslopje A. Minatija, hiša A. Mežana in skladišče kmetijskega društva, kjer so goreli že špirovci.

— **Zaradi hudodelstva krvosramnosti** sta bila v nedeljo aretovana v Vodmatu stanujoča 54 let stara delavka E. M. in njen 24 let stari sin F. M.

— **Krvavi izgredi v Lvovu.** Minuli teden se je začel štrajk zidarjev tudi v Lvovu na Poljskem. Delavci so imeli shode ter so hodili v velikih tolpah po Lvovskih trgih in glavnih ulicah. Med tem se je komisija delavcev pogajala z delodajalci. Ko je predzadnji ponedeljek dopoldne neki vodja delavcev ravno naznanjal na Strelskem trgu zbranim delavcem, da se pogajanja nadaljujejo in jih je pozval, naj se razidejo, je prišla slučajno mimo kompanija pešcev. Delavci so začeli vojake psovati; neki podčastnik je sunil neko delavko, njen mož pa je opsoval podčastnika. Delavec je bil zato sevda aretovan, a vojaki so na to odšli. Vrnili pa sta se policijski ravnatelj in nadkomisar z oddelkom madjarskih husarjev, ki so poskušali izprazniti trg s tem, da so naskočili množico, več oseb pogazili in ranili z orožjem. Delavci so se razbežali, a popoldne so se zbrali zopet, prihajali so tudi husarji ter začeli streljati na ljudi, ki so jih baje ometavali s kamenjem. Obležalo je 23 ranjencev. Nato so se ponovili izgredi na Krakovskem trgu, kjer je letelo kamenje in so madjarski husarji večkrat ustrelili. Tudi na Benediktinskem trgu so bili vojaki napadeni ter so streljali. Tri osebe so bile ubite, cela vrsta ranjena, veliko število aretiranih. Mnogo oken je bilo ubitih, zato so prodajalnice zaprli. V torek so se izgredi ponovili. Promet tramvaja je bil ponekod docela ustavljen, trgo-

vine so zaprli in glavni trgi ter glavne ulice so bile zasedene. Lvov je bil kot oblegano mesto. Povsod stoje vojaki. Do torka zvečer je bilo po uradnem poročilu 5 oseb ustreljenih, okoli 50 težko ranjenih in obstreljenih, število lahko ranjenih pa znaša več sto. Delavci očitajo vso krivdo policiji in namestniku grofu Pininskemu. Na interpelacijo socijalnih demokratov je izjavil Körber, da je vojaštvo postopalo in vršilo povsod svojo dolžnost sijajno. Vendar pa se uvede najstrožja preiskava in se število policistov pomnoži. Socijalni demokratje hočejo afero gotovo z nujnimi predlogi proti vladi izrabiti. Napake, ki so se zgodile v Trstu, so se v celem obsegu ponovile v Lvovu in to je žalostno! Pogreb ubitih se je izvršil mirno, ker se je istočasno izvršil sporazum. Poslanec Daszynski, kot zastopnik pete kurije v Lvovu, je še v ponedeljek v državnem zboru od vlade nujno zahteval, da naj takoj pojasni dogodke in vzroke krvavih izgrediv. Poslanec Daszynski je seveda vso krivdo zvrčal na vojake. Daszynski je svoj nujni predlog utemeljeval napadajoč hudo vlado in armado. V koliko zadeva krivda deželno vlado gališko, oziroma cesarskega namestnika, tega ne vemo. Govori se le, da bi bila deželna vlada lahko pred časom končala stavko in tako preprečila veliko nesrečo. Ministrski predsednik dr. pl. Körber je takoj vstal ter izjavil, da le to vé, kar je v časnikih; pač pa hoče odrediti natančno preiskavo ter o uspehu poročati v zbornici. Zbornica je na to soglasno vsprejela predlog, naj vlada čim prej v zbornici pojasni vzroke dogodkov. Ker je zbornica s 115 proti 80 glasovom odklonila Pernerstorferjev predlog, naj se otvori razprava o odgovoru ministrskega predsednika glede krvavih izgrediv v Lvovu, so socijalni demokratje zapretili, da vložijo nujni predlog, o katerem se bode moralo precej razpravljati. Socijalni demokrat Pernerstorfer in tovariši so vložili nujne predloge. Breiter zahteva, naj se kaznujejo gališki cesarski namestnik grof Pininski, policijski uradniki in oni vojaki, ki so po njegovem mnenju zakrivili izgrede. Dalje naj vlada dá podpore nesrečnim družinam ter takoj prične graditi železnico Lvov-Winiki-Przemislany, da si ljudje služijo kruh. Pernerstorfer zahteva, naj zbornica izrazi, da obžaluje dogodke ter od vlade zahteva, naj kaznuje one, ki so brez potrebe streljali na množice. Breiter je posebno napadal cesarskega namestnika. Ministrski predsednik je naglašal, da, dokler preiskava ni dognana, zbornica vendar ne more posezati v eksekutivo ter vladi naročiti, naj brani nemir, odstavi cesarskega namestnika ter kaznuje razne uradnike in vojake. Med stavkujočimi zidarji in delodajalci je doseženo sporazumljenje. Množica je ropala pekovske prodajalnice. V četrtek zjutraj so zidarji in stavbinski delavci na celi črti vsprejeli delo.

— **Binkoštni izlet na saneh.** V Binkoštih je v St. Lambertu na Gornjem Štajerskem tako zapadel sneg, da so nekateri popoludne naredili — binkoštni izlet na saneh.

— **Rop na Sv. Gori.** Pretekli teden se je peljala neka gospodična iz Trsta na Sv. Goro ter naročila izvoščeku, naj pride drugi dan ob določeni uri po njo. Gospodična je šla ob določeni uri na kraj, kjer jo je imel počakati izvošček. Ker je prišla prezgodaj, je stopila v bližnjo kapelico ter molila. In tu se ji približa kar naenkrat neki človek, kateri jo prime, vrže na tla ter ji vzame denarnico z vsebino 40 kron. Revica je bila seveda vsa iz sebe ter je v največjem strahu pripovedovala izvoščeku, kaj da se ji je prigodilo. Izvošček jo je peljal v Gorico v kavarno Corso, odkoder je brzojavila na dom po denar. Človek, ki jo je oropal, mora biti po njenem opisu star kakih 45 let, nizke postave, je belo oblečen s temnim klobukom. Orožniki ga pridno iščejo.

— **Zbesnel general.** Na Dunaju je 24. m. m. zjutraj zbesnel upokojeni generalni major pl. Holl. V hiši je vse razbil, kričal skozi okno povelja, nabil redarje in jim strgal uniformo. Zvezanega so morali odvesti v blaznico. Še po poti je razbil okno kočije.

— **Samomor v gledališču.** V Košičkem gledališču na Ogrskem se je ustrelil med predstavo poročnik Dragotin Novak v uniformi. Več gledalcev in igralk se je onesvestilo. Novak je bil nesrečno zaljubljen v primadono.

— **Nezvesto ženo ustrelil.** V Budimpešti je voznik Jožef Huzibar svojo ženo, ki mu je postala nezvesta, na ulici ustrelil. Nato je obrnil revolver proti sebi, da se še samega sebe ustrelji, a mimogredoči ljudje so ga prijeli ter izročili policiji.

— **Boj med dvema vasmi.** Vasi Oleiras in Sadla v Galiciji sta se radi malenkostnih stvari sprli in nastal je med njima pravcati boj, v katerem je bilo več nego 60 oseb deloma težko, deloma lahko ranjenih.

— **Vsled strahu.** V Tridentu je začelo nedavno goreti v hiši stavbenika Albertinija. Ko je gospodar to zvedel, je hitel na lice mesta, a ker je bilo neko skladiščno poslopje že popolnoma v plamenu, se je tako prestrašil, da ga je zadela kap in se je zgrudil mrtev na tla. Ogenj je požarna bramba kmalu pogasila. Albertini je bil star 60 let, oče sedmerih otrok ter jako premožen.

— **Polnočni sestanek na grobu.** Socijalisti madjarskega mesta Devanya so že večkrat hoteli imeti skupščino, toda oblast jim je vedno to zabranila ali jih je razpustila. Da ne bi bili več moteni, so se dogovorili, da se sestanejo o polnoči na pokopališču. In res se je zbralo tu več sto ljudij, ki so poslušali vkljub groznemu dežju agitatorske govore. Pač lepa je svoboda med Madjari!

— **Slikar na Mont Pelée-ju.** Jako čudno usodo je imel neki dunajski slikar imenovan Pavel Mervart o zadnji katastrofi na otoku Martinik v Antilah Mož, ki je živel dolgo v Parizu in ker je izvrševal ilustracije za razne evropske liste, se je podal tudi na otok Martinik. Ta umetnik je imel pogum, da je splezal na Mont Pelée že v zadnjem hipu, ko je na vseh krajih gore lil iz globočine dim in ogenj, da bi delal škice. Ono jutro se je nahajal s svojo paleto uprav pred žrelom ognjenika in ko se je to žrelo tako hipoma odprlo in metalo kamenje, pepel in žlindro v nesrečno mesto St. Pierre, vrglo je s kamenjem in pepelom tudi nesrečnega slikarja v zrak s čopičem in paleto.

— **Majnik lump.** Te dni smo čitali, kako je pred mnogimi leti zabavljal na „zlati majnik“ neki lirski pesnik. Dejal je: „O sladka jesen, kaj je milejšega, kot ti, ko stopiš v naš dol? Tiho mi bodite, norci mlečnozobi, o vašem majniku in njegovih nasladah! Majnik je lump in kdor bi ga izčrtal iz koledarja, storil bi veliko uslugo človeški družbi, katero čisto tako britko vara ta lump. September, to je čas, ko se pojo pesmi in ko je jedna sama pesem vse svoje življenje. Kaj so tisti nežni čuti, ki klijejo iz mlečnih src jednako vijolici, ki jo izvleče mehka ročica zaljubljene deklice otroka izpod grma, zmočenega in kapajočega od dežja? Kaj so ta čutila proti opojnosti duše in srca, katero prinaša Afrodita jeseni iz kipečega sadnega soka?“ — Zdi se, da je imel ta pesnik tako smolo z majnikom, kakor slovenski časnikarji letošnje Binkošti v mrzlem in mokrem Vintgarju. Ako se je med njimi tudi nahajal kak pesnik, ki je jednako zabavljal na majnik, kakor goraj omenjeni, o tem še molčijo viri, gotovo pa je marsikateri izmed izletnikov zagodrnjal kletvico: majnik je — lump!

— **Ruski tenorist Sobinov** je brezdvomno jako srečen človek. Za svojo sedemmesečno pevanje pri operi, plača mu vsako leto operna uprava 24.000 rubljev v zlatu. Ostalih pet mesecev pa porabi lahko za svojo zabavo, ali za gostovanja po različnih večjih mestih. Vse večje opere se kar trgajo, katerej se posreči dobiti ga za nekaj večerov. Tako namerava sedaj, ko je nastopila njegova prosta doba, pevati deset večerov v Petrogradu v operi. Za vsaki večer mu je ponudilo vodstvo opere 4800 kron. Po vseh teh denarnih številkah bi ga človek res lahko smatral srečnega.

— Mesto, ki »nikdar ne spi« je mesto Buthe v Montana. Noč in dan so odprte prodajalnice, gostilne in zabavišča. Mesto ima rudnike, v katerih delajo posamzní oddelki po dnevi, drugi zopet po noči.

50.000 kron znaša glavni dobiček glediščnih igralcev loterije. Opozarjamo naše cenjene čitatelje, da se vrši srečkanje nepreklicno dne 19. junija l. 1902 in da bodo dobitki od pošiljateljev proti 10 % odbitku v gotovem denarju izplačani.

Loterijske srečke.

V Brnu dne 11. junija t. l.: 84, 22, 88, 17, 74.

Na Dunaji dne 7. junija t. l.: 1, 22, 69, 8, 76

V Gradci dne 7. junija t. l.: 10, 44, 64, 90, 40.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 13. junija 1902. Pšenica K 9.50 h, rž K 7.30 h, ječmen K 7.— h, oves K 8.— h, ajda K 6.50 h, proso K 6.50 h, turšica K 6.40 h, leča K 9.— h, fižol K 7.— h
Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Srečkanje nepreklicno v četrtek.

Glediščnih igralcev loterija.

1 glavni dobiček	à	50000	kron
1 " "	à	5000	"
1 " "	à	3000	"
2 " "	à	2000	"
5 dobitki	à	1000	"
10 "	à	500	"
20 "	à	200	"
60 "	à	100	"
100 "	à	50	"
300 "	à	20	"
3500 "	à	10	"

Srečke po **1** krono
priporoča

J. C. Mayer, menjalnica v Ljubljani.

Sleherni dobitki se od pošiljateljev proti **10 %** odbitku v **gotovem denarju** izplačajo.

Preobleke. Popravila.

Najnižje cene.

L. Mikusch,
lovarna dežnikov,
Ljubljana, Mestni trg 15.

Skrbno izdelovanje

Največji izbor.

Da se zamore ceni bazarski ali tržni robi v okom priti, me je ena največjih švicarskih tovarn za ure pooblastila tako dolgo, da je kaj zaloge, kot reklamo, žepne ure prav fino izdelane skoraj **zastonj** prodajati. (5—15)

K vsaki uri se dobi usnjati tok in novoizumljeno pomanjšalno zrcalo **zastonj.**

K vsaki uri se dobi usnjati tok in novoizumljeno pomanjšalno zrcalo **zastonj.**

gld. 2.10 nikelnasta anker-remont. žepna ura s posrebernjeno francosko verižico in tokom.

gld. 4.20 prava srebrna remont. ura s posrebrnjeno amor. žepno verižico in tokom.

gld. 4.70 prava srebrna remont. ura za dame s posrebrnjeno angleško verižico in tokom.

gld. 11.— prava 14karat zlata remont. žepna ura v lepi baržunasti škatulji in elegantno verižico.

Za vsako uro se jamči 3 leta.

Nepovoljne se zamenja ali denar nazaj pošlje, torej brez rizike. — Tem enaka naznanila so ponarejena. — Pošilja se proti gotovini ali po povzetju.

E. Holzer

tovarniška zaloga ur in zlatnine na debelo.

Založnik avstrijske c. kr. uradniške zveze itd.

Krakovo, Stradom 18.

Avstrijsko.

Ilustrovani ceniki zastonj in franko.

Agentje se sprejmejo.